

องค์ความรู้

โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “การเขียนบทความอย่างไรให้ได้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ”

ปีการศึกษา 2560 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ดำเนินโครงการวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561 และเริ่มการดำเนินงานตอนเวลา 15.30 น.

ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.กิตติพัฒน์ โสภิตธรรมคุณ

เปิดประเด็นเรื่อง การเขียนบทความอย่างไรให้ได้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ การพูดถึงความสำคัญของตีพิมพ์งานวิจัยในวารสารระดับชาติและนานาชาติ โดยได้แลกเปลี่ยนแนวทางการพิจารณาวารสาร ด้วยการใช้ฐานข้อมูลของ Scopus และ TCI ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยสากล จากนั้นเชิญวิทยากรร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเริ่มจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูรศักดิ์ เปลื้องผล ผู้มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและตีพิมพ์บทความในวารสารระดับนานาชาติ

วิทยากร 1: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูรศักดิ์ เปลื้องผล

ช่วงที่ 1 เปรียบเทียบเชิงอุปมาอุปไมยเรื่องการเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ กับการปราบมังกรในภาพยนตร์เรื่อง Hobbit (ภาพยนตร์ต่างประเทศ) ว่าเป็นเรื่องใหญ่ มีสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณา เป็นเรื่องที่ทำคนเดียวไม่ได้ ต้องการความร่วมมือเป็นทีม เพื่อนำไปสู่เป้าหมายคือการตีพิมพ์วารสารวิชาการ (หรือก็คือการฆ่ามังกรในภาพยนตร์เรื่อง Hobbit)

ช่วงที่ 2 โลกยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงเร็วมาก มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแทบทุกสาขาวิชา ไม่เว้นแต่วงการวิจัย ดังนั้นสิ่งสำคัญคือการติดตามความก้าวหน้า (update) อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรากำลังสนใจศึกษา วิจัย เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาในการทำสิ่งที่มีคนทำไปแล้วหรือตีพิมพ์ผลงานไปแล้ว

ช่วงที่ 3 การให้ความเห็นการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยพิจารณาจากค่า impact factor (IP) และ citation score ของวารสารนั้นๆ อีกทั้งให้ข้อสังเกตเรื่องการเรียกเก็บเงินจากทางวารสารเพื่อการตีพิมพ์ ถ้าเรียกเก็บในอัตราที่สูงกว่าปกติ ให้สงสัยไว้ก่อนว่า มีแนวโน้มที่อาจจะเป็นวารสารที่ติด Beall's List (วารสารที่ไม่มีคุณภาพ)

ช่วงที่ 4 วิธีการเริ่มต้นการเขียน งานวิจัย ต้องเริ่มต้นจากงานของเราควรต้องมีลักษณะต่อไปนี้

เป็นการค้นพบความรู้ใหม่ ในสายวิชาการ หรือสายวิจัยที่เรากำลังทำ (All new finding)

เป็นสิ่งที่เคยทำมาแล้ว แต่เราพบแง่มุมที่แตกต่าง ผลวิจัยของเราลบล้างสิ่งที่เคยพบมา

เป็นสิ่งที่เคยทำมาแล้ว แต่เราพบแง่มุมที่ดีกว่า มากกว่า มีความลุ่มลึกของเรื่องราวมากกว่า

ได้เน้นเรื่องการเขียนบทนำ (introduction) วิธีการเขียนที่ต้องเน้นเรื่องการทำ literature review อธิบายสิ่งที่เคยมีคนที่ศึกษามาแล้ว รายงานไปแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องใส่ อ้างอิง (สำคัญมาก) จากนั้นจึงนำไปสู่การปูทางงานวิจัยที่เราทำอะไร เพื่ออะไร งานที่เราทำไปตอบคำถามที่ยังไม่มีใครรู้ หรือทำเรื่องที่อยู่แล้วให้ชัดเจนขึ้น (แต่ต้องเป็นเรื่องที่ใหม่) ปิดท้ายในย่อหน้าสุดท้ายของ

บทนำ ที่อธิบายถึงสิ่งที่เรากำลังทำในงานวิจัยนี้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว Reviewer ของวารสารจะดูและพิจารณาส่วนนี้ด้วย (นำไปสู่การตัดสินใจว่าจะ review ต่อหรือปฏิเสธ (reject))

ช่วงที่ 5 ยกตัวอย่างงานวิจัยที่ส่งไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ที่ถูกปฏิเสธ โดยเลือกที่จะมองโลกในแง่ดี นำเอาคำวิจารณ์ของ Review ปรับปรุงงานของเราให้ดีขึ้น ทั้งนี้ได้ให้ข้อคิดในการทำงานวิจัยและการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติว่า “มีคนเคยบอกว่าภายหลังจากที่เราเรียนจบในระดับ Ph.D. แล้ว งานที่เราตีพิมพ์จะมีคุณภาพแย่งๆ (ค่า IP จะลดลงเรื่อยๆ) ซึ่งเราเองก็อยากเอาค่าพูดเหล่านี้เป็นแรงผลักดัน อยากกลบล้างค่าสับสนประมาท เหล่านี้ โดยการผลิตงานที่มีคุณภาพ”

ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.กิตติพัฒน์ โสภิตธรรมคุณ

สรุปเรื่องการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารระดับนานาชาติ สำหรับอาจารย์หรือนักวิจัย ควรมุ่งไปที่วารสารที่มี IP ที่สูงไว้ก่อน พยายามทำงานวิจัยของเราให้มีคุณค่า อย่าให้ข้อจำกัดครอบตัวเราเป็นอุปสรรค พยายามหาเพื่อนร่วมวิจัย อาจจะในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถาบัน งานวิจัยทุกวันนี้อย่าทำคนเดียว ให้ทำร่วมกันเป็นทีม

วิทยากร 2: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ เตชะวุฒิพร

ช่วงที่ 1 แนวทางในการเขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์จะคล้ายๆ กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูรศักดิ์ เปลื้องผล ในเรื่องของความสดใหม่ของสิ่งที่เรากำลังค้นพบ และรายงาน แต่สิ่งที่เพิ่มเติมคือ ผลการทดลองมีทั้งที่เป็นไปตามที่เราคิด (positive) หรืออาจไม่เป็นไปตามที่เราได้ตั้งสมมติฐาน (negative) ควรเลือกข้อมูลและผลการทดลองที่น่าสนใจ (ไม่ต้องใส่ทุกอย่าง ให้เลือกสิ่งที่ดีที่สุด ตอบปัญหาที่เราได้ตั้งไว้ตั้งแต่ตอนต้น) ควรเลือกที่เป็น highlight การค้นพบที่โดดเด่น น่าสนใจ พยายามหาการสนับสนุน (evident) หาผลการทดลองที่มีการรายงานก่อนหน้านั้น มาสนับสนุนเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ นั่นคือการทำ literature review เป็นสิ่งที่สำคัญ ในตอนท้ายของช่วงที่ 1 ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเขียนวิจารณ์ผลการทดลอง (discussion) ที่ต้องมีการใส่ความคิดเห็นของผู้วิจัย รวมทั้งอาจต้องอธิบายผลที่ไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของงาน

ช่วงที่ 2 การเขียนบทความของแต่ละคน มีสไตล์การเขียนที่แตกต่างกัน ไม่มีสูตรสำเร็จ (ความเห็นของวิทยากร) แต่ควรระวังเรื่องภาษาที่ใช้ (ภาษาอังกฤษ) การส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์ให้ดู Theme ของวารสาร (จากส่วนที่เรียกว่า Author guideline) จะทำให้เรารู้ว่างานของเรานั้น อยู่ในความสนใจของวารสารนั้นหรือไม่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่อาจนำไปสู่การปฏิเสธผลงานในตอนต้นได้ หากไม่อยู่ในความสนใจ หรือใน field ของวารสารนั้นๆ

ช่วงที่ 3 เมื่อถูกปฏิเสธผลงาน ต้องยอมรับในเหตุผลของวารสารนั้นๆ ถึงแม้ว่าเราจะไม่เห็นด้วย อย่าใช้ความรู้สึกที่เป็นด้านลบ พยายามมองโลกในแง่ดี เก็บเอาข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของเราให้ดีขึ้นกว่าเดิม ที่เรียกว่า “การอุดรูรั่ว” โดยประสบการณ์ของวิทยากรเองพบว่า การถูกปฏิเสธจากวารสารแรก เมื่อได้ผ่านการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น จากข้อเสนอแนะ ทำให้เมื่อส่งวารสารที่สอง ประสบความสำเร็จ ได้รับการตอบรับเพื่อตีพิมพ์ แล้วยังพบว่า วารสารที่สองมีค่า IP ที่สูงกว่าวารสารแรก

ช่วงที่ 4 เน้นเรื่องการนำหลักของสถิติเข้ามาช่วยทำให้งานมีความน่าเชื่อถือ โดยใช้เครื่องมือมาตรฐาน เช่น โปรแกรม SPSS หรือแม้กระทั่ง function ที่อยู่ใน excel ทุกวันนี้ทางวารสาร (editor) ค่อนข้างให้ความสำคัญกับเรื่องนี้

ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.กิตติพัฒน์ โสภิตธรรมคุณ

สรุปประเด็นของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ เตชะภูมิพร จะคล้ายกับในส่วนของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูรศักดิ์ เปลื้องผล แนวทางจะเหมาะกับอาจารย์ที่มีงานวิจัย และมีความร่วมมือกับภายนอกหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดสำหรับอาจารย์หลายๆ ท่านที่อยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ อีกหนึ่งแนวทางที่ค่อนข้างแตกต่างจากวิทยากรสองท่านแรก คือการคิดโจทย์วิจัย ทำวิจัย ภายใต้ข้อจำกัดที่มีในมหาวิทยาลัย สำหรับวิทยากรท่านที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานทิพย์ รัตนศิลป์ภัลชาญ

วิทยากร 3: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานทิพย์ รัตนศิลป์ภัลชาญ

คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ช่วงที่ 1 ร่วมแลกเปลี่ยนทัศนคติ และประสบการณ์กับอาจารย์ที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากสิ่งที่อาจารย์ที่เข้าร่วมอยากทำก่อน ไม่ต้องคำนึงถึงเหตุผล หรือข้อจำกัดว่าทำได้หรือไม่ได้ หรืออาจเป็นสิ่งที่ทำอยู่ในปัจจุบันอยู่แล้ว เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้อยากทำวิจัยก่อน

ช่วงที่ 2 ร่วมแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารไทย ที่มีการยอมรับและอยู่ในฐานข้อมูล TCI ยกตัวอย่างวารสารของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ ก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจ และไม่น่าจะยากเกินไปสำหรับอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์

ช่วงที่ 3 สำหรับอาจารย์ที่มีหลักสูตรและมีนักศึกษาที่ทำ senior project อาจเป็นข้อได้เปรียบในการทำงานวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับอาจารย์ที่ไม่ได้มีหลักสูตร แต่การนำเอาผลการวิจัยที่นักศึกษาช่วยทำนั้น มีข้อควรระวังในเรื่องจริยธรรมในการวิจัยถ้าจะนำผลงานเหล่านั้นมีตีพิมพ์เป็นบทความวิชาการ อาจารย์ควรต้องใส่ชื่อนักศึกษาในบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ โดยอาจเป็นชื่อผู้ร่วมวิจัย หรือใส่ในกิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) ทั้งนี้อยู่ที่สัดส่วนของงานวิจัย ถ้าจะให้ตีพิมพ์ควรจะทำวิจัยร่วมไปด้วยกันกับนักศึกษาและพยายามให้มีสัดส่วนของงานในส่วนของอาจารย์ ไม่น้อยกว่า 50% ในกรณีที่เนื้องานยังมีไม่มากนัก อาจใช้วิธีการค่อยๆ เก็บข้อมูลผลการวิจัยที่ได้จากนักศึกษาในแต่ละรุ่น ไปรวบรวมเขียนเป็นงานวิจัยที่มีผลการวิจัยที่มีเนื้อหาที่มากขึ้น มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการตีพิมพ์ในวารสารไทยที่อยู่ในฐานข้อมูลของ TCI ได้

ช่วงที่ 4 การขอจริยธรรมในการวิจัย เป็นสิ่งสำคัญซึ่งวารสารแต่ละสำนักพิมพ์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ในส่วนของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ นั้น มีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมในการวิจัย โดยสามารถเข้าไปดูรายละเอียดในเว็บไซต์ http://www.grad.hcu.ac.th/page_academic ซึ่งเป็นช่องทางในการขอจริยธรรมในการวิจัยที่ไม่ยาก โดยกรอกเอกสารแล้วยื่นผ่านคณะที่อาจารย์สังกัดอยู่ หากเอกสารครบถ้วนถูกต้อง จะใช้เวลาในการพิจารณาประมาณสองถึงสามวัน ตัวอย่างของเอกสารจริยธรรมในการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานทิพย์ รัตนศิลป์ภัลชาญ ดังรูปด้านล่างนี้

เรียนผู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 4 มกราคม 2561

ชื่อเรื่อง การศึกษาคุณสมบัติการต้านอนุมูลอิสระ ความสามารถในการทำลายเชื้อแบคทีเรียและ
การยับยั้งการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็งต่อมน้ำดีชนิด RMCCA-1 ของสารสกัดจากกระชาย
ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานทิพย์ รัตนศิลป์กุลชาญ
คณะวิชา/หลักสูตร คณะเทคนิคการแพทย์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศและขง จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จริยาวัตร คมพโยคย์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 4 มกราคม 2561

เลขที่รับรอง

อ.651/2561

วันที่ให้การรับรอง: 4 มกราคม 2561

วันหมดอายุใบรับรอง: 3 มกราคม 2563

ในเอกสารจะระบุถึงหัวข้อหรือชื่อเรื่องที่วิจัย ชื่อนักวิจัย คณะที่สังกัด หรือหลักสูตรของอาจารย์ที่เป็นหัวหน้าโครงการที่
ขอเอกสารจริยธรรม โดยเอกสารจะลงนามรับรองโดยประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ทั้งนี้เอกสารดังกล่าวมีอายุการใช้งานหรืออ้างอิงในส่วนของจริยธรรมได้เป็นเวลาสองปี (จากตัวอย่าง ปี พ.ศ. 2561-2563)

ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.กิตติพัฒน์ ไสภิตธรรมคุณ

สรุปแนวทางการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีนักศึกษาทำงานวิจัยร่วม นับเป็นข้อได้เปรียบในการทำวิจัย
แต่ก็มีข้อควรระวังในเรื่อง การทำการทดลองควรทำควบคู่ไปกับนักศึกษา ดูแลการทำวิจัยอย่างใกล้ชิด ช่วยวิเคราะห์ผล แปรผล
การทดลอง เนื่องจากอาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากกว่านักศึกษา และจะช่วยลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้

เวลา 17.30 น. ปิดโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ